

વાનરસેનાનાં ગીતો

ભાગ ૧ લો

સંપાદક

ચંદ્રશંકર મણિશંકર ભટ્ટ

ૐ

પ્રકાશક

‘ગુણગુન્દરી’ કાર્યાલય

૧૧૪, ગિરગામ બેકરોડ

મુંબઈ-૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌટુંબિક વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૭૫૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વ્યાસરસોનાના ગ્રંથાલય-૧

વિષય ૭ - : ૪૨૧

વાનરસેનાનાં ગીતો

ભાગ ૧ લો

અંક ૧

ચન્દ્રશંકર ભટ્ટ

તન્ત્રી: 'વાનરસેના'

અંક ૨

જયકૃષ્ણ ના. વર્મા

'ગુણસુન્દરી' કાર્યાલય

૧૧૪, ગિરગામ બેકરોડ

મુંબઈ-૪

સંવત ૧૯૮૭

આશ્વિન ૧ સ્ત્રી

અલ ૧૧૦૦

卐

કોમત c-૨-૦

ગાંધીય મુદ્રણાલય,
ડેજાપીઠ, સુરતમાં
કચ્છરલાલ વીમાવાળાએ
છાપી.

પહાદુર વાનરસૈનિકો

બહાલા વાનરસૈનિકો,

નિડરતાથી ને નિર્ભયતાથી તમે દેશના
ખૂણેખૂણામાં તમારો અવાજ પહોંચાડી રહ્યા છો,
ધીરજથી ને હિમ્મતથી માની સેવા કરી રહ્યા છો,
એ જોઈ-જાણી કોતું હૈયું ન હરખી ઉઠે !

ધમ ધમ પગલે કૂચકદમ કરતાં કરતાં આ
સંગ્રહનાં ગીતો ગાજે ને દેશ આખાને ગજાવજે.

વજય તમારો જ છે.

એ જ

લિ૦ તમારો

ચ. મ. ભટ્ટ

તન્ત્રી: 'વાનરસૈના'

'વાનરસૈના' કાર્યાલય,
મણીપીઠ, સુરત

અનુક્રમણિકા

ભારતમાત, ભારતમાત.	૩
છે તાકાત, છે તાકાત.	૪
વાનર આગળ ધપવાના !	૬
કેદીભાઈના રામરામ	૭
વાનરસેના આવે છે !...	૮
એ શું છે નાનકડા બાળ ?	૯
આમન્ત્રણ	૧૦
અમે તો ભારતનાં સન્તાન	૧૨
ભારતમાત, ભારતમાત	૧૩
અનુપમ બેલડી	૧૪
વીરની વિદાય	૧૭
ધૂન	૧૯
મુક્તિનાં ગીત	૧૯
હાકલ	૨૦
ભારતવીર	૨૧
ગાંધીજી	૨૨
નગો, ગુલામી ભાગો...	૨૩
ગાંધીજી	૨૪
ધન્કિલાખ ઝીન્દાબાદ	૨૫
ઓ ચાંદાસરજ !	૨૬
પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !...	૨૭
ઓ ભારતનાં સન્તાન !	૨૮
નહિ ખસીએ	૨૯
જય જય વીર જવાહરનો	૩૦
જય સરદાર, જય સરદાર.	૩૨
હાજી હા	૩૨
હવે	૩૩
વાનરસૈનિકની હોંશ	૩૪

વાનરસેનાનાં ગીતો

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોણ જનેતા તારી વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોણે જન્મ દીધો છે વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોણે અમૃત પાયાં વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેણે લાડ લડાવ્યાં વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેણે મોટાં કીધાં વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેણે શિક્ષણ દીધાં વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેણે બહાદુર કીધાં વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેણે દુઃખડાં લીધાં વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેને માટે લડશે વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કેને માટે મરશે વાનર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

છે તાકાત, છે તાકાત.

આગળ પગલે ધપવાની,

છે તાકાત, છે તાકાત.

રાતદિવસ રથ ધ્રુમવાની,

છે તાકાત, છે તાકાત.

સરઘસ મોટાં ફરવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 રણગીતોને ખાવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 બખ્યાતરસ્યા લડવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 ટાઢેતડકે ફરવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 સુખદુઃખ સરખાં ગણવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 સીતમબ્જલમે સહેવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 ધ્વજની પડખે રહેવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 ફડફડ લાઠી ખાવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 સનતનુ ગોળી ઝીલવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.
 ઉભા ઉભા મરવાની,
 છે તાકાત, છે તાકાત.

વાનર આગળ ધપવાના !

- ભલે પર્વતો ધડ ધડ પડે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે સાગરો ઉછળી પડે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે વિજ ચમકારા કરે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે ઘોર મેઘો ગડગડે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે સૈન્ય કેા સામું મળે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે દુશ્મનો હાકો કરે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે તોપ બન્દુકો ગરજે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે તેજ તલવારો ઝળકે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે માર માથામાં પડે,
વાનર આગળ ધપવાના !
- ભલે દેહ આ ફાંસી ચડે,
વાનર આગળ ધપવાના !

કેદીભાઈના રામરામ

સૌ વાનરને રામ રામ,
સૌ માંજરને સીતારામ;
ઐક્યેકને રામ રામ,
કેદીભાઈના રામ રામ.

સ્વરાજનું સૌ કરજો કામ,
સ્વરાજ સૌનું ઐક નિશાન;
સ્વરાજ લેવા દેજો પ્રાણ,
કેદીભાઈના રામ રામ.

ત્રીસકોટિ ભારત સન્તાન,
ભારત શાને રહે ગુલામ ?
ભારત કાળે હો બલિદાન,
કેદીભાઈના રામ રામ.

ખેલો સૌએ રથમેદાન,
હૈયામાં ધારીને હામ,
ગાળો સ્વતંત્રતાનાં ગાન,
કેદીભાઈના રામ રામ.

(ચીમનલાલ ભટ્ટ)

વાનરસેના આવે છે !

ધડ ધૂમ ડંકા વાગે છે, વાનરસેના આવે છે.

ફર ફર નિશાન ફરકે છે, ”

‘જય ભારતનો’ ગાજે છે, ”

‘જય ગુજરાત’ ‘જય ગુજરાત,’ ”

માત તણી જ્યાં હાક પડી, ”

વાનરસેના થાય ખડી, ”

માતા, શાને શોક કરો ! ”

માણ, હૈયે હામ ધરો, ”

જીવમી સત્તા તોડીશું, ”

જીવમગારને ફેડીશું. ”

નહિ ઠરશું, નહિ હઠશું, ”

જીત જીતીને ઝંપીશું, ”

માતા, શાને શોક કરો, ”

માતા, હૈયે હામ ધરો, ”

ખાળ તમારાં આવે છે, ”

જયના નાદ ગમવે છે, ”

“જય ગુજરાત !” “જય ગુજરાત !

વાનરસેના આવે છે !

એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેને પગલે ધરતી ધ્રુજે,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેને નાદે દુનિયા ગર્જે,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની હાકે કાયર ભાગે,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની ચાલે મોટા ચાલે,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની પીઠે લાઠી ફટકા,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેના હોલે ધક્કામુક્કા !
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેને દુઃખ થયાં છે સહેલ !
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની ગણના જેલ-મહેલ,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની છાતી ગજગજ ફૂલે,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની આંખો ચોદશ રૂંધે,
એ શું છે નાનકડા બાળ ?

જેની છાતી ધમધમ ધમકે,
 એ શું છે નાનકડા બાળ ?
 જે છે મા માટે કુરબાન,
 એ શું છ નાનેરા બાળ ?

આમન્ત્રણ

આવો, સૌ વાનર બાળ,
 ભરીને કાળ;
 વીરો સૌ આવો.
 લેવાને પૂર્ણ સ્વરાજ્ય,
 થરા સૌ ચાલો.
 આ ભારતમાતા આજ,
 હુઃખી થઈ વાજ;
 છતાં કાં ઉઘો ?
 વીર, જાગો જાગો આજ,
 હવે ના ઉઘો.
 આવો સૌ
 કીધાં જેનાં પથપાન,
 અમીમય ધાન
 થકી પોષાયાં,
 તે ભારતમાને કાજ,
 કરો કેસરિયાં,
 આવો સૌ •

બસ, ગાઓ રણનાં ગીત,

‘ માતની જીત ! ’

સદા પોકારો,

બાપુના પાળી બોલ,

રણે ઝૂકાવો.

આવો સૌ

ધ્વજવન્દન કરજો રોજ,

પિકેટિંગ કરજો;

સરઘસ કાઢીને ખૂબ,

સભાઓ ભરજો.

થઇને પૂરા આઝાદ,

બની આઝાદ;

નિરાંતે મ્હાલો,

લેવા માની આશિષ

વીરા સૌ ચાલો.

આવો સૌ વાનર બાળ,

ભરીને ફાળ;

વીરા સૌ આવો,

લેવાને પૂર્ણ સ્વરાજ્ય,

શ્વરા સૌ ચાલો.

અમે તો ભારતનાં સન્તાન

અમે તો ભારતનાં સન્તાન,
રહીશું સ્વરાજમાં ગુલ્તાન.

છોને શિરપર લાડી પડતી,
છોને બન્દુક તોપો નડતી;
છોને આવે ચડતી પડતી,
છોને ઓટ અગર તો ભરતી.

અમે તો સહાયના મસ્તાન;
અમે તો ભારતનાં સન્તાન.
અમે તો ભારતનાં સન્તાન,
રહીશું સ્વરાજમાં ગુલ્તાન.

છોને ટાઢ કઢિ બહુ પડતી,
છોને આગ અતિશે બળતી;
છોને વાદળ બહુએ વરસી
છોને થાતી ગંદી ધરતી.

અમે તો કરવાના પ્રસ્થાન,
અમે તો ભારતનાં સન્તાન.
અમે તો ભારતનાં સન્તાન,
રહીશું સ્વરાજમાં ગુલ્તાન.

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોણ તમારાં મા ને બાપ ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે ચડશે કુંગર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે ઉડશે આભ ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે તરશે સાગર ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે ધરશે જાત ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે ધરશે જાન ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે ફરશે રાન ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે ધરશે કાય ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે લડશે રાય ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે તપશે તાપ ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે જપશે જાપ ?

ભારતમાત, ભારતમાત.

કોને માટે તજશે સુખ ?
ભારતમાત, ભારતમાત.
કોને માટે રહેશે દુઃખ ?
ભારતમાત, ભારતમાત.
કોને માટે દેશવિદેશ ?
ભારતમાત, ભારતમાત.
કોને માટે ખડા હુમ્મેશ ?
ભારતમાત, ભારતમાત.
કોને માટે લડશે યુદ્ધ ?
ભારતમાત, ભારતમાત.
કોને માટે રહેશે શુદ્ધ ?
ભારતમાત, ભારતમાત.

卐

અનુપમ ઝેલડી

“વીરા, જાગજો હો આજ,
વીરા, જાગજો હો આજ;
ખેડેની ઝેલાવે નિંદ ત્યાગજો.”
“ભલે આવીઆં હો ખેડેન,
ભલે આવીઆં હો ખેડેન;
ખેડેનીના નાદે નિંદ ભાગશે.”
“વીરા, સાચી કહો વાત (૨)
માતા રૂપે કેમ ભારતી ?

“જહેની દુઃખની પૂછી વાત, (૨)

માતા ગુલામ બની આપણી.

અમે લઢીએ ભાઈ ભાઈ ! (૨)

માતા રૂવે એ સંતાપથી.

સુખે ભાવે ના અન્ન (૨)

શૈયા ચિતાસમ લાગતી.

હૈયે લાગી રહી ઝાળ (૨)

માતાની બેડી તો વિદારવી.”

“વીરા, આપો વિદાય (૨)

માતાની મુક્તિકાળ ઝૂઝવા.

વીરા, આપો આશિષ (૨)

મરશું કે માત ખોળે ઉઘીશું.”

“જહેની વસમી છે વાટ (૨)

જેલોનાં દુઃખ હમે દોહ્યલાં.”

“વીરા, સહેશું એ જેલ (૨)

સીતામાતાને સંભારતાં.”

“જહેની, વસમી છે વાટ (૨)

લાઠી ચાલે છે જોરમાં.”

“ભલે ચાલે લાઠી રાજ (૨)

ભુક્ષા થતાં ય શિર નહિ નમે.”

“જહેની વસમી છે વાટ (૨)

ગોળો વરસે બારે મેઘ શી !”

“વીરા, ગોળી કેરા ઘાવ (૨)

મોતી માળા શા શોભશે !”

“જહેની, વસમી છે વાટ (૨)

તોપોના મારે શિર ઉડશે.”

“વીરા, ઝીલશું એ ઘાવ (૨)

શિરપર મણિ શા રૂડા શોભશે !”

“ભલે મૃત્યુ મળે આજ (૨)

માતાની સેવના સાધતાં.”

“જહેની, દેતાં વિદાય (૨)

હૈયું આ દુઃખે ચીરાય છે.”

“જહેની, દેતાં આશિષ (૨)

માતાની મુક્તિ જણાય છે !”

“મારી અમર રહેજો જહેન (૨)

બુગેબુગ જીવશે માત ભારતી.

ચાલો, બેલડીએ જહેન (૨)

સાથે મરશું કે સાથે જીવશું.”

વીરની વિદાય

“ ખડેની રે તમે સુતાં હો તો જાગો,
તમારે વીરે પગરથુ આદર્યાં.”

“ વીરા રે તમે કયે દેશથી આવ્યા ?
કયે ગામે તમારાં બેસણાં ? ”

“ ખડેની રે અમે ભારતદેશથી આવ્યા,
ગાંધીપુરે અમારાં બેસણાં.”

“ વીરા રે મેં તો ઘોડલે ફરતા દીઠા,
કે અડવા પગથી વીર ન ઓળખ્યા.

વીરા રે તમે ગાદીના બેસનારા,
કે એકલ ફરતા વીર નવ ઓળખ્યા.

વીરા રે મેં તો જરકસી જામે દીઠા,
કે ગાંધી ટાળીમાં વીર નવ ઓળખ્યા.

વીરા રે મેં તો દીઠા રાજદંડે,
કે રાષ્ટ્રધ્વજમાં વીર નવ ઓળખ્યા.”

“ ખડેની રે અમે રાજ ને પાટ તો છોડ્યાં,
કે ગાંધી ગુરૂને ચરણે જઈ વસ્યાં.

ખડેની રે અમે જરકસી જામા છોડ્યા,
કે શુદ્ધ ખાદીના વાઘા સળ્યા.

ખડેની રે અમે મૂક્યો રાજદંડ,
કે ભારતમાતાનો દંડ ઉચક્યો.

ખડેની રે દીધો ડંકો ને ધ્વજ આ ફરકયો,
 કે તેને કાળે યુધ્ધે સંચરું.”
 વીરા રે ! ત્યો રક્ષા ખડેનની ખાંધો,
 કે વીરના શત્રુ ધાકે ધૂજશે.
 વીરા રે તું તો હરિશ્ચંદ્ર કેરો બેટો,
 કે સત્ય છોડયે આંખપ લાગતો.
 વીરા રે તું તો ગાંધીશુરનો ચેલો,
 કે શાંતિ છોડયે શુરજન લાજનો.
 વીરા રે તું તો ક્ષત્રિ કેરો બેટો,
 કે રણથી લાગ્યે કુળ લાજતો.”
 “ ખડેની રે હવે છેલ્લાં વંદન ઝીલો,
 કે મળાશું પાછાં તો પસલી આપશું.”
 “ વીરા રે સરજહેવ સાથે રહેજો,
 કે વિજય વરજો ને વહેલા આવજો.”
 “ ખડેની રે હું હિન્દમાતાનો જયો,
 કે માથું પડતાંય ધ્વજ નહિ ફટશે.”
 “ વીરા રે રણમૃત્યુ સ્વર્ગતું ઢાતા,
 કે વીરનો પડતો ધ્વજ ખડેન ઝીલશે.”

ધૂન

સ્વરાજ ધૂન લાગી, સ્વરાજ ધૂન લાગી,
સ્વરાજ ધૂન લાગી, સ્વરાજ ધૂન લાગી;
વિદેશી હો ત્યાગી, સ્વરાજ ધૂન લાગી,
લેખને ખાદી માગી, સ્વરાજ ધૂન લાગી,
ગુલામી સર્વ ત્યાગી, સ્વરાજ ધૂન લાગી,
સ્વદેશ જ્યોત જાગી, સ્વરાજ ધૂન લાગી,

મુક્તિનાં ગીત

સ્વાતન્ત્ર્ય ગીત ગાઓ,	મુક્તિનાં ગીત ગાઓ;
યુવાન સર્વ આપો,	„ „ „
રાષ્ટ્રીયધ્વજ ઉડાવો,	„ „ „
દિશા દશે ગળવો,	„ „ „
વિદેશીને હઠાવો,	„ „ „
સ્વદેશીને પ્રસારો,	„ „ „
ગુલામીને ફગાવો,	„ „ „
સ્વાતન્ત્ર્ય સુખ પામો,	„ „ „
લાઠીથી છો ડરાવો,	„ „ „
ગોળીથી છો મરાવો,	„ „ „
ડરશે નહિ કદિએ,	„ „ „
હઠશે નહિ જરીએ,	„ „ „
શિર જ્યાં લગી છે ધડપર,	„ „ „

છેલ્લી ઘડીનાં શ્વાસે,	”	”	”
અણનમ હો રાષ્ટ્રધ્વજ આ,	”	”	”
અણનમ હો હિન્દમાતા,	”	”	”

હાકલ

ઉઠ્ઠને અબઘડી, કામ સૌ પરહરી,
 ભારતીમાતની હાક વાગી;
 મુક્તિસંગ્રામમાં વીર યુધ્ધે ચડ્યા,
 નિંદ તજ, થા ઉભો, ચાલ આગે.
 શંખ શબ્દો થયા, ઘંટ નાદો બજ્યા,
 મન્દિરે મન્દિરે ગાન ગાજે;
 તિમિર ગયું ચોસરી, તેજ રહ્યું તરવરી,
 ‘ ભારતી જય ’ તણો સૂર્ય ભાસે.
 શાન્તિનાં શસ્ત્ર ને હ્વય અહિંસા તણી,
 ધૈર્યની ઢાલ ધરી ભેટ બાંધો;
 અડગ થઇ ખડગ શા, કૂચ કરો આદરી,
 મુક્તિ કે મૃત્યુ પર નજર સાંધો.
 સત્યની સાધના, ઇશ આરાધના;
 માતનું હિત ઉર માંહી ધરને,
 બુદ્ધિ બલીમના શિર ઉપર ગીલતાં,
 ભારતીમાતને મુક્તિ દેને.

ભારતવીર

અસત્ય સામે થાશે કોણ ? ભારત વીર (૨)

જુલ્મો સામે જૂઝશે કોણ ? ” ”

રાવણ જુલ્મી રાજા થયો,

સતી સીતાને ચોરી ગયો;

રાવણશાહી તોડે કોણ ?

ભારતવીર, ભારતવીર.

કૌરવ કાળો કે'ર કરે,

દ્રૌપદી કેરાં વસ્ત્ર હરે;

કૌરવ મદને મોડે કોણ ?

ભારતવીર, ભારતવીર.

પર્વત પરથી ભલે પછાડે,

સાગર બોળે, ગજપગ બાંધે;

અગ્નિથંભે બાંહે કોણ ?

ભારતવીર, ભારતવીર.

હલ્દીઘાટે યુધ્ધે ચડ્યા,

બાવીશ હજાર શૂરા પુરા;

સ્વદેશયજ્ઞે જૂકે કોણ ?

ભારતવીર, ભારતવીર.

બારડોલીને યુધ્ધે ચડ્યા,

શૂરા સૈનિક થાયે ખડા;

‘માનો જય’ પોકારે કોણ ?

ભારતવીર, ભારતવીર.

ગાંધીજી

ભારતને આંગણે આવ્યા ગાંધીજી,
સૂતેલાં બાળને જગાડવા હોજી,
ભારતને૦

દેશીને તારવા આવ્યા ગાંધીજી,
પાશો પરદેશીના તોડવા હોજી,
ભારતને૦

દીનની વારે ધાયા ગાંધીજી,
માયાવી મોહને ટાળવા હોજી,
ભારતને૦

ભારતના હુકમ તો માગે ગાંધીજી,
અન્યાયી કાયદા તોડે હોજી.
ભારતને૦

“લાઠી ચલાવશું, દંડા ચલાવશું;
તોપોના મોરચા માંડશું હોજી.
ભારતને૦

હિન્દીને માન-હુકમ કેવાં ગાંધીજી !”
કોપી પરદેશીએ પૂછીઉં હોજી.
ભારતને૦

લાઠીથી કેમ કરે ચરણ ગાંધીજી !
તોપોની ખડીક શી લાગે હોજી !
ભારતને૦

તોડ્યા છે કાયદા ને તોડ્યા છે બુદ્ધિ,
ભારતની બેડીઓ તોડી હોજી.

ભારતને આંગણે આવ્યા ગાંધીજી,
સૂતેલાં બાળને જગાડવા હોજી.

બગો, ગુલામી ત્યાગો

ઓ હિન્દના સુપુત્રો,
બગો, ગુલામી ત્યાગો.

માતા હુઃખે રૂવે છે,
તેનાં રૂઢન મીટાવો;

ઓ હિન્દનાં

માયાવી બળ તોડો,
સૌ બન્ધનોને છોડો,
સંધી સુમેળ સાધો,
બગો, હો વીર બગો.

ઓ હિન્દનાં

માતા હસે ફરીથી,
એવું કરો બિરાદર,
'જય ભારતી' ને નાદે,
સારી જહાં ગળવો,

ઓ હિન્દનાં

ગાંધીજી

ભારત દુઃખે દાઝ્યું કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 ભારત મારે જાણ્યું કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 દીન દુઃખીઆંનો બેઢી કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 દેશી હુન્નર ખોળે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 પરદેશીને ટાળે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 જીવમે સામે જુએ કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 તોપો સામે ધ્રુમે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 અહિંસા પોકારે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 રણમેદાનો ગજવે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 'જ્ય ભારત' પોકારે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,
 સ્વતંત્ર ભારત કરશે કોણ ?
 ગાંધીજી, ગાંધીજી,

ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ

કોઇનાથી ડરશું નહિ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

કોઇનાથી હઠશું નહિ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

ખાદી અંગે ધારીશું,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

પરદેશીને ટાળીશું,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

શુલામીશિક્ષણ લઇશું નહિ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

શુલામ કોઇના થઇશું નહિ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

સરઘસ મોટાં કાઢીશું,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

ધ્વજને ઉંચો રાખીશું,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

નહિ ડરશું, નહિ ડરશું,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

કોઇનાથી એ નહિ ડરશું,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

લાઠીમારે નહિ હુઠીએ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

ગોળીમારે નહિ ડરીએ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

બન્યા અમે પૂરા આઝાદ,
ઇન્કલાબ ઝીન્દાબાદ.

ઓ ચાંદાસૂરજ !

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
તમે મોટા થઈ શું કર્યો હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે કાલે મોટા થઈશું હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું,

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે ગાંધીસિપાઈ થઈશું હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે સરવસ મોટાં કાઢશું હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે રાષ્ટ્રધ્વજા ફરકાવશું હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે લાઠીમારે નહિ ઠરીએ હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે બાપુને છોડાવશું હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

ઓ ચાંદા સૂરજ, ઓ ચાંદા સૂરજ,
અમે સ્વરાજ્ય લઈ દેર આવશું હો રાજ,
ખાદી અંગે ધારીશું.

પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !

ભારતમૈયા માગે શું ?
પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !

ગાંધીબાપુ માગે શું ?
પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !

મોતીલાલજી માગે શું ?
પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !

માલવિયાળ માગે શું ?
 પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !
 વીર સરદાર માગે શું ?
 પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !
 વીર જવાહર માગે શું ?
 પૂર્ણ સ્વરાજ્ય, પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !
 વાનરસેના માગે શું ?
 પૂર્ણ સ્વરાજ્ય ! પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !
 ભારતમૈયા માગે શું ?
 પૂર્ણ સ્વરાજ્ય ! પૂર્ણ સ્વરાજ્ય !

ઓ ભારતનાં સન્તાન !

પરદેશી કેરા પાથે,
 ભારતમાતા કચડાયે,
 આ કેમ હવે સંખાયે ?
 ઓ ભારતનાં સન્તાન !

વાણીતર પરદેશીના,
 વેપારી થઈને આબ્યા,
 આપણને આંજી નાખ્યા,
 ઓ ભારતનાં સન્તાન !

ધનધાન્ય આપણાં લૂંટ્યાં,
સૌને રઝળાવી દીધાં,
બહુ કળથી કામે કીધાં,
ઓ ભારતનાં સન્તાન !

લાલચ આપી લપટાવ્યાં,
માયાવી થઇને ફાવ્યાં,
ભોળાં દિલને ભરમાવ્યાં,
ઓ ભારતનાં સન્તાન !

દેશીને અળગાં કીધાં,
પરદેશીને પાસે લીધાં,
સહુ તત્વ એમણે પીધાં,
ઓ ભારતનાં સન્તાન !

બગો, ગુલામી ત્યાગો,
પરદેશી સત્તા ટાળો,
આઝાદ બનીને મ્હાલો,
ઓ ભારતનાં સન્તાન !

નહિ ખસીએ

ભલે ચલાવે લાઠીમારો,
નહિ ખસીએ, નહિ ખસીએ.
ભલે ચલાવે ગેળી ખારો,
નહિ ખસીએ, નહિ ખસીએ.

ભલે સિપાઈએ લાખો લાવે,
 નહિ ખસીએ, નહિ ખસીએ.
 ભલે મોટરો દોડાવે,
 નહિ ખસીએ, નહિ ખસીએ.
 ભલે જીંદમ બહુ વરસાવે,
 નહિ ખસીએ, નહિ ખસીએ.
 ભલે મનાઈના હુકમો કાઢે,
 નહિ ખસીએ, નહિ ખસીએ.

જય જય વીર જવાહરનો.

જેણે વૈભવ છોડી દીધા,
 મોજશોખને અળગા કીધા,
 ખાદીવાદા ધારી લીધા,
 જય જય વીર જવાહરનો.

ભારતની આઝાદી માટે,
 દેશી હુન્નર ધંધા માટે,
 સાહસ કીધાં માથા સટે,
 જય જય વીર જવાહરનો.

બાપુએ જ્યાં સાહ કર્યો,
 “જીવાન સઘળાં કાં ઉઠે ?
 ત્યાં તો વીર મરણીએ થયો,
 જય જય વીર જવાહરનો.

“પરદેશીની આવી લા’ર,
લૂંટ ચલાવી અપરંપાર,
કાઢો એને દરિયાપાર.”

જય જય વીર જવાહરનો.

‘બગેા સઘળાં ભારતબાળ,
ભારતમાની લેા સંભાળ.”
એવું ગજ્યો કેસરી બાળ !

જય જય વીર જવાહરનો.

તોપો એની પડી રહી,
ખન્ડુકોનું ચાલ્યું નહિ,
સત્તા સઘળી ચાલી ગઈ,

જય જય વીર જવાહરનો.

છેવટ ઉંધો ધંધો કર્યો,
સિંહ છેતરી પીંજર પૂર્યો,
પશુ એથી શો દહાડો વળ્યો ?

જય જય વીર જવાહરનો.

કાલે વીર નીકળશે બહાર,
કાલે સિંહ ગરજશે બહાર,
ભારતને કરશે આઝાદ,

જય જય વીર જવાહરનો.

જય સરદાર, જય સરદાર.

ખેડૂતોના તારણહાર,

જય સરદાર, જય સરદાર.

દીન દુઃખીઓના પાલણહાર,

જય સરદાર, જય સરદાર.

બારડોલીના થર સરદાર,

જય સરદાર, જય સરદાર.

ખેડા કીધું પાણીહાર,

જય સરદાર, જય સરદાર.

ખેડૂને નિર્ભયતા દીધી,

જય સરદાર, જય સરદાર.

સલાહ સૌને આપી દીધી,

જય સરદાર, જય સરદાર.

પાપી કેરા પ્રાણસમા

જય સરદાર, જય સરદાર.

ધ્રુજે સઘળા પેટભરા !

જય સરદાર, જય સરદાર.

હાજી હા

ખાદી અંગે ધરશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

માની સેવા કરશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

બાપુ કહે તે કરશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

વાનરસેના રચશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

સરઘસ લખને જશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

‘જય ભારતનો’ કહશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

ખજને વન્દન કરશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

પિકેટિંગમાં જશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

સ્વરાજ્ય લેવા જશે કે ?

હાજી હા, હાજી હા.

હવે

ખોટું લખતર લખશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

પરદેશીને ઝડશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

સિપાઇ દેખી બહીશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

લાઠીમારે લડશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

બન્દુક દેખી ડરશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

વચન તમારું ચૂકશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

બહીકણ બનીને હડશે કે ?

નાજી ના, નાજી ના.

વાનરસૈનિકની હોંશ

મને રમવા દો, મને જમવા દો,

મને મોટો જરીક તો બનવા દો.

મોટો થઈશ હું, જખરો થઈશ હું,

અખાડે જઈને કસરત કરીશ હું;

મને વાનરના સૈન્યમાં ભળવા દો,

મને છૂટો હનુમાન બનવા દો.

શ્વરી બેનડીઓ ને શ્વરો હું ભાઈલો,

ઘરમાં પૂરાઈ ના કહેવાઈશ બાઈલો;

મને રાષ્ટ્રના ધ્વજને નમવા દો.

મને દેશનો સિપાહી બનવા દો.

(દેશગીત પરમાર)

રાષ્ટ્રીય બાલસાહિત્યમાળા

૧. વાનરસેનાનાં ગીતો ભાગ ૧ સો

૨. આવાં વાંદરાં ન જોઈએ

લેખક: શ્રી ગીળુબાઇ

વાનરોને રમુજ આપે એવી દસ
વાર્તાઓનો સંગ્રહ.

૩. વાનરસૈનિક રમેશ

લેખક: ચન્દ્રશંકર બટ

એક વાનરસૈનિકનાં દેશપ્રેમ, સા
દસ ને નિડરતાની રસિક બાલકથા
અહમુત ધટનાઓ ને અવનવા પ્ર-
સંગો વાંચતાં વાનરમિત્રો તલ્લીન
બની જાય એવી આ વાર્તા છે.

શ્રી હંસાબહેન મહેતાએ એની
પ્રસ્તાવના લખી છે.

લખો:

વ્યવસ્થાપક,

‘ગુણમુન્દરી’ કાર્યાલય

૧૧૪, ગિરગામ બેકરોડ

મુંબઈ-૪

